

УДК 327.821

Бабарикіна Н.А.¹, Самоха Б.А.²

¹ канд. політ. наук, доц. каф. ЗПН НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. Ю-217 НУ «Запорізька політехніка»

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ КРІЗЬ ПРИЗМУ ГЕОПОЛІТИЧНИХ СТРАТЕГІЙ УКРАЇНИ

Цивілізаційний розвиток так чи інакше супроводжується боротьбою між провідними суб'єктами міжнародних відносин за розширення сфер впливу. В

цілому великі держави проектували свій вплив за рахунок експансії у бік малих та рідше середніх країн. Зрештою зіткнення інтересів великих держав призводило до масштабних конфліктів, два з яких стали планетарними. Ретроспективний аналіз дозволяє говорити про те, що експансіоністські методи боротьби за сфери впливу змінювалися залежно від історичного періоду [1].

Потреба у поясненні низки процесів сучасного світового розвитку, зумовила актуалізацію такої галузі гуманітарних знань як геополітика з її тенденціями перетворення на повноцінну самостійну науку. Саме геополітичні дослідження наближають до розуміння статусу конкретної держави в сучасному світі, дають можливість більш чітко зрозуміти мотиви національних інтересів, а також збагнути розвиток різнорівневих стосунків між різними міжнародними суб'єктами у контексті відстоювання таких інтересів

Першочергово геополітичні стратегії походять із внутрішньої політики держави та стану її економіки всередині. Україна, по-перше, володіє однією із ключових територій Східноєвропейської рівнини. Контроль цієї території надає істотну перевагу з точки зору військової географії: рівнинний ландшафт допомагає ефективно вирішувати проблеми логістики, а горна місцевість є переважною та завідомо виграною позицією для створення системи опорних пунктів. По-друге, наша держава має в своєму розпорядженні майже половину всіх світових ресурсів родючих чорноземних ґрунтів, могутній промисловий і науково-технічний потенціал, досить розвинену інфраструктуру має в своєму розпорядженні майже половину всіх світових ресурсів родючих чорноземних ґрунтів, могутній промисловий і науково-технічний потенціал, досить розвинену інфраструктуру. По-третє, Україна розвивалась як синтез Західних та Східних культур, мала загальну історію з обома сторонами. Через прискорення процесу глобалізації, його всеосяжності й всеохоплення, з моменту набуття незалежності наша держава постала перед актуальною проблемою визначення власних геополітичних інтересів та орієнтирів.

Європейський Союз та НАТО, що пропонують лояльні умови співпраці, гармонійні стандарти життя, можливості для розвитку економіки, проте через істотну різницю в рівні розвитку наших суспільств є цілком реальна загроза залишитись на периферії економічних, політичних та соціальних процесів Європи, вирішити яку можна за умови подолання одвічних проблем: корупованість, низький рівень підтримки малого та середнього бізнесу, нестабільну політичну ситуацію, недосконале законодавство, низький рівень компетентності та залучення громадян до політичних процесів у державі [2].

Останнє – є головним у формуванні власних геополітичних орієнтирів України: першочергове визначення національних інтересів, повномасштабне

залучення громадськості та взрощення професійних кадрів не є можливим за відсутності певного рівня обізнаності населення про базові норми політичних наук. Політика зовнішня починається з політики внутрішньої. Чим швидше й ефективніше будуть вирішені вищезазначені проблеми, тим рідше Україна та її громадяни будуть звертатися до світової спільноти для допомоги у вирішенні проблем, тим вищим буде авторитет нашої держави на міжнародній арені [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бабарикіна Н.А. Децентралізація як детермінанта демократизації в контексті розвитку громадянського суспільства: автореф. дис. ... канд. політ. наук :23.00.01 / Бабарикіна Надія Анатоліївна; ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Одеса, 2019. 23 с.

2. NATO's relations with Ukraine, NATO official cite. URL: <https://web.archive.org/web/20070411113805/http://www.nato.int/issues/nato-ukraine/topic.html#evolution>.

3. Steven Wolt (2 September 2014). «History Shows Caution Is the Best Approach for Foreign Action». New York Times. Retrieved 1 January 2015. Instead of rushing to back the demonstrators who ousted the former president, Viktor Yanukovich, the United States and its European allies should have worked cooperatively with Moscow to craft a deal that would have preserved Ukraine's status as an independent but neutral buffer state.

4. FAQ з питань функціонування вільної торгівлі між Україною та ЄС, Департамент міжнародного торговельно-економічного співробітництва та європейської інтеграції. URL: <http://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=b142801e-b932-4207-aea9-df3728dad379&title=FaqZPitanFunksionuvanniaVilnoiTorgivliMizhUkrainoiuTas>